

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 12 września 2011 r.****w sprawie E-16/10****Philip Morris Norway AS przeciwko państwu norweskiemu reprezentowanemu przez
Ministerstwo Zdrowia i Usług Opieki***(Swobodny przepływ towarów – Zakaz wystawiania wyrobów tytoniowych na widok publiczny – Artykuły 11 i 13 Porozumienia EOG – Środki o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych – Ustalenia dotyczące sprzedaży – Ochrona zdrowia publicznego – Proporcjonalność)*

(2012/C 291/05)

W sprawie E-16/10 Philip Morris Norway AS przeciwko państwu norweskiemu reprezentowanemu przez Ministerstwo Zdrowia i Usług Opieki – WNIOSEK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 Porozumienia między Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Oslo tingrett (sąd rejonowy w Oslo), dotyczący wykładni art. 11 i 13 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), w szczególności czy przepis zakazujący wystawiania wyrobów tytoniowych na widok publiczny w sklepach detalicznych, taki jak ten ustanowiony na mocy prawa norweskiego, stanowi ograniczenie niezgodne z prawem na podstawie art. 11 Porozumienia EOG, oraz, jeżeli stwierdzi się występowanie takiego ograniczenia, kryteriów decydujących o tym, czy wspomniany zakaz jest proporcjonalny w stosunku do celów art. 13 Porozumienia EOG, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes), Thorgeir Örylgsson (sędzia sprawozdawca) oraz Per Christiansen (sędzia), wydał w dniu 12 września 2011 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

- 1) Zakaz wystawiania wyrobów tytoniowych na widok publiczny nałożony przez przepisy krajowe danego kraju EOG, taki jak ten, o którym mowa w niniejszej sprawie, stanowi środek mający skutek równoważny do ograniczeń ilościowych w przywozie w rozumieniu art. 11 Porozumienia EOG, jeżeli istotnie zakaz ma wpływ na wprowadzanie do obrotu produktów przywożonych z innych państw EOG w większym stopniu niż na wprowadzanie do obrotu przywożonych produktów, które do niedawna były wytwarzane w Norwegii.
- 2) Sąd krajowy powinien zidentyfikować cele, do osiągnięcia których zmierza odnośne ustawodawstwo, i ustalić, czy cel zdrowia publicznego polegający na ograniczeniu używania tytoniu przez ogół społeczeństwa może być osiągnięty przy pomocy mniej restrykcyjnych środków niż zakaz wystawiania wyrobów tytoniowych na widok publiczny.